

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

ANAF

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17

Sector 5 , .X., CP 050741

Tel : + 021 319 97 54

Fax : + 021 336.85.48

Email:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 361 / 2015

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X. S.R.L.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. A_SLP 1865/31.08.2015

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./27.08.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 1865/31.08.2015 asupra contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. cu sediul în .X..

S.C. .X. S.R.L. contestă **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./04.04.2014** emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- .X.lei – accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
- .X. lei - accesorii aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./04.04.2014 a fost comunicată societății la data de **07.04.2014** prin remitere sub semnătură, anexată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost înregistrată la data de **05.05.2014** la Serviciul Registratură din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, conform ștampilei aplicată pe originalul contestației, aflat la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare S.C. .X. S.R.L. la data depunerii contestației figurând la poziția nr. .X. din Anexa nr.1 „Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2014” la O.P.A.N.A.F. nr. 3749/2013 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită legal să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.R.L.

I. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L. aduce următoarele argumente:

S.C. .X. S.R.L. susține că a făcut obiectul mai multor controale și inspecții fiscale generale astfel:

1. inspecție fiscală generală privind obligațiile fiscale datorate bugetului general consolidat, prin care au fost verificate:

- impozitul pe profit aferent perioadei 01.10.2006-31.12.2008;
- TVA aferentă perioadei 01.11.2006-31.12.2008.

Prin actul de control întocmit în data de 20.03.2009 au fost stabilite diferențe suplimentare în cuantum de .X. lei, astfel:

- .X. lei - impozit pe profit și majorări;
- .X. lei – TVA;
- .X. lei – majorări TVA.

2. inspecție fiscală generală privind obligațiile fiscale datorate bugetului general consolidat, stabilindu-se suma de .X. lei reprezentând TVA, impozit pe profit, dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere.

Actele administrativ fiscale întocmite de către organele de inspecție fiscală au fost contestate de către societate atât pe cale administrativă, cât și la instanța contenciosului administrativ. De asemenea, prin Încheierea de Ședință din data de 07.05.2013 pronunțată de Judecătoria .X. în dosarul nr. .X./2013, societatea precizează că s-au suspendat provizoriu măsurile de executare silită.

Societatea consideră că titlul executoriu și somația la plată sunt emise eronat, acestea având în vedere următoarele aspecte:

- valoarea TVA considerată nedeductibilă chiar de către organele de inspecție fiscală;

- motivația potrivit căreia, în lipsa depunerii și înregistrării Declarației 394 de către furnizorii societății, ar conduce la nedeductibilitatea TVA și a cheltuielii cu marfa;

- o serie de societăți despre care organul de inspecție fiscală susține că nu funcționează la sediul social declarat și nu desfășoară activitate economică, acestea existând.

Așadar, societatea precizează că organele de inspecție fiscală nu au sesizat organele de urmărire penală, ci au transmis Direcției de Investigare a Fraudelor atât Raportul de inspecție fiscală nr. F_MC .X./25.10.2012 cât și Decizia de impunere nr. F_MC .X./26.10.2012, aceștia declinând competența către Direcția Națională Anticorupție.

Astfel, societatea precizează că inspecția fiscală nu s-a efectuat la solicitarea organului de cercetare penală, împotriva societății nefiind începută urmărirea penală, drept pentru care dispune de adrese emise de IGPR-DIF, situație în care s-ar fi încălcat prevederile art. 94 alin.5 din Codul de procedură fiscală.

Totodată, societatea precizează că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a procedat în mod eronat la suspendarea soluționării contestației formulate, până la soluționarea dosarului penal deschis de Direcția Națională Anticorupție.

De asemenea, expertul contabil desemnat de către instanța de judecată a constatat că actele emise de către organele de inspecție fiscală amintite mai sus, sunt eronate, în sensul majorării artificiale a debitului, aplicându-se pentru debitul suplimentar constatat și penalitatea de 15%, fără să se țină cont că acest procent se poate aplica numai după 90 de zile de la comunicarea debitului suplimentar.

Cu privire la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./04.04.2014, societatea precizează următoarele:

1. Suma dobânzilor calculate în baza Declarației 100 pentru perioadele 06.12.2013-01.03.2014 și 01.03.2014-25.03.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, deoarece societatea a declarat un debit total în cuantum de .X. lei, din care a achitat .X. lei cu Ordinul de plată nr. .X./25.04.2013;

2. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 06.12.2013-04.04.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, deoarece societatea a achitat acest debit cu Ordinul de plată nr. .X./25.07.2013;

3. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 06.12.2013-04.04.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, deoarece societatea a achitat acest debit cu Ordinul de plată nr. .X./25.07.2013;

4. Suma dobânzilor calculate în baza Deciziei de impunere nr. F_MC .X./26.10.2012 pentru perioada 06.12.2013-04.04.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu poate face obiectul Deciziei referitoare la obligațiile de plată și accesorii nr. .X./04.04.2014, deoarece s-a dispus suspendarea executării silite pentru toate sumele rezultate din această decizie de impunere contestată;

5. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 06.12.2013-20.12.2013 aferentă unui debit în

quantum de .X. lei, nu este corectă, deoarece societatea a declarat .X. lei, iar pe de altă parte a achitat debitul în data de 25.07.2013;

6. Suma dobânzilor și penalitățile de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 06.12.2013-20.12.2013 și 20.12.2013-24.01.2014 aferent unui debit în cuantum de .X. lei și respectiv de .X. lei, nu este corectă, deoarece societatea pe de o parte a raportat un debit de .X. lei și respectiv .X. lei, iar pe de alta parte a achitat acest debit în data de 26.08.2013;

7. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 24.01.2014-25.02.2014 aferentă unui debit în cuantum de 102 lei și respectiv de .X. lei, nu este corectă, deoarece societatea pe de o parte a declarat un debit de .X. lei și respectiv .X. lei, iar pe de alta parte a achitat debitul în cuantum de .X. lei în data de 25.09.2013;

8. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 06.12.2013-25.02.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, deoarece a achitat acest debit în data de 25.10.2013;

9. Suma debitului reprezentând dobânzi și penalități de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 06.12.2013-25.03.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei și respectiv .X. lei, raportat de societate, nu este corectă, deoarece societatea a achitat acest debit în data de 25.11.2013;

10. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 20.12.2013-25.03.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, deoarece a achitat .X. lei în data de 20.12.2013;

11. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 25.02.2014-04.04.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, deoarece a achitat acest debit în data de 25.02.2014;

12. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 100 pentru perioada 25.03.2014-04.04.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, deoarece a achitat acest debit în data de 25.03.2014;

13. Suma dobânzilor calculate în baza Declarației 300 pentru perioada 01.03.2014-04.04.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, având în vedere următoarele considerente:

- debitul fiscal a fost achitat conform Ordinilor de plată anexate;
- debitul fiscal declarat este o obligație de plată curentă;
- debitul fiscal suplimentar stabilit de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. F_MC .X./26.10.2012 a devenit exigibil la plată în data de 20.12.2012, așa cum rezultă din actul administrativ fiscal precedent;

14. Suma dobânzilor calculate în baza Declarației 300 pentru perioada 06.12.2013-04.04.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei (.X. + .X. + .X. + .X. + .X. + .X. + .X. + .X.), nu este corectă, având în vedere că debitul fiscal declarat a fost achitat, enumerând în acest sens data plăților, și că debitul fiscal declarat este o obligație de plată curentă și prin urmare imputația plății trebuia efectuată în conformitate cu prevederile art. 115 alin. 1 și alin.3 ind.2 din Codul de procedură fiscală;

15. Suma dobânzilor și penalităților de întârziere calculate în baza Declarației 300 pentru perioada 25.02.2014-04.04.2014 aferentă unui debit în cuantum de .X. lei, nu este corectă, având în vedere următoarele considerente:

- o parte din debitul fiscal a fost achitat în data de 25.02.2014, în cuantum de .X. lei;

- debitul fiscal declarat este o obligație de plată curentă și prin urmare imputația plății trebuia efectuată în conformitate cu prevederile art. 115 alin. 1 și alin.3 ind.2 din Codul de procedură fiscală;

- perioada de calcul a dobânzilor și penalităților de întârziere este eronată, având în vedere că acest calcul se face începând cu data de 25.02.2014 care este data de exigibilitate a prezumtivului debit fiscal. Calculul ar fi trebuit efectuat începând cu prima zi de întârziere la plata prezumtivului debit fiscal și doar pentru suma rămasă de plată până la data achitării acesteia.

16. Suma dobânzilor calculate în baza Deciziei F_MC .X./08.11.2012 pentru perioada 25.02.2014-25.03.2014 aferentă unui debit suplimentar în cuantum de .X. lei și pentru perioada 27.01.2014 – 25.02.2014 aferentă unui debit suplimentar în cuantum de .X. lei nu este corectă, având în vedere următoarele considerente:

- Decizia nr. F_MC .X./08.11.2012 nu există și nu a fost comunicată societății, existând Decizia de impunere nr. F_MC/26.10.2012, comunicată societății în data de 03.11.2012;

- perioada de calcul a dobânzilor este eronată, având în vedere că acest calcul se face începând cu data de 25.02.2014 care este data de exigibilitate a prezumtivului debit fiscal. Calculul ar fi trebuit efectuat începând cu prima zi de întârziere la plata prezumtivului debit fiscal;

- debitul fiscal ce face obiectul Deciziei de impunere nr. F_MC/26.10.2012 a fost suspendat la executarea silită în baza Încheierii de Ședință din data de 07.05.2013, pronunțată de Judecătoria .X.. Prin urmare în baza acestui act administrativ fiscal nu se mai pot solicita la plată accesorii aferente, care să facă obiectul unui alt titlu executoriu emis în baza unei somații de plată;

- debitul de .X. lei nu rezultă din Decizia de impunere nr. F_MC / 26.10.2012 și nu a fost prezentată modalitatea în care s-a ajuns la această sumă.

Aceleași argumente le aduce contestatara și pentru dobânzile calculate în baza Deciziei de impunere nr. F_MC .X./08.11.2012, pentru perioada 06.12.2013 – 20.12.2013 aferente debitului suplimentar de .X. lei, pentru perioada 25.03.2014 – 04.04.2014 aferente unui debit suplimentar de .X. lei și pentru perioada 20.12.2013 – 27.01.2014 aferente debitului suplimentar de .X. lei.

În concluzie, contestatara solicită emiterea unei noi decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii care să cuprindă debitele principale reprezentând impozitul pe profit și vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, efectiv neachitate și recalcularea majorărilor și penalităților aferente perioadei 25.04.2013-25.02.2014 și recalcularea penalităților de întârziere și a dobânzilor la TVA ținând cont de imputația plăților.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./04.04.2014, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a stabilit în sarcina societății accesorii în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit, vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și TVA.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt Declarațiile 100 și 300 enumerate în Anexa la Decizia nr. .X./04.04.2014, precum și Decizia de impunere nr. .X./08.11.2012.

Accesoriile în sumă de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente obligațiilor fiscale principale stabilite prin Decizia nr. F_MC .X./08.11.2012, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care soluționarea cauzei depinde de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la

S.C. .X. S.R.L., a fost emisă Decizia de impunere nr.F-MC .X./26.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin care au fost stabilite obligatii fiscale in sarcina societatii ca urmare a constatarilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC .X./25.10.2012, reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente.

Împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./26.10.2012, SC .X. SRL a formulat contestație parțială, respectiv pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei taxa pe valoarea adăugată;
- .X. lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;
- .X. lei impozit pe profit;
- .X. lei accesorii aferente impozitului pe profit.

Prin Decizia nr. .X./28.06.2013, emisă în soluționarea contestației, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a dispus:

A. Suspendarea soluționării contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./26.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale coordonare inspecție fiscală, pentru suma de **.X. lei, reprezentând:**

- **.X. lei taxa pe valoarea adăugată;**
- **.X. lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;**
- **.X. lei impozit pe profit**
- **.X. lei accesorii aferente impozitului pe profit,**

până la soluționarea laturii penale, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative prezentate în motivarea prezentei decizii.

B. Respingerea contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./26.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, **ca fiind fără obiect pentru suma de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.**

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./04.04.2014 au fost calculate accesorii în sumă de **.X. lei** aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./08.11.2012.

În drept, potrivit prevederilor art.214 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu

modificarile si completările ulterioare:

„Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări [...].”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea contestației prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecări.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, așa cum s-a reținut și la situația de fapt, urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la S.C. .X. S.R.L., a fost emisă Decizia de impunere nr.F-MC .X./26.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin care au fost stabilite obligatii fiscale in sarcina societatii ca urmare a constatarilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC .X./25.10.2012, reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente.

Împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./26.10.2012, SC .X. SRL a formulat contestație, respectiv pentru suma de **.X. lei**, iar prin Decizia nr. .X./28.06.2013, emisă în soluționarea contestației, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./26.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale coordonare inspecție fiscală, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente, până la soluționarea laturii penale, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative prezentate în motivarea prezentei decizii.

De asemenea, **pentru suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată**, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a dispus respingerea contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./26.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, **ca fiind fără obiect**, întrucât nu există titlu de creanță pentru această sumă.

Având în vedere principiul de drept conform căruia „*accessorium sequitur principale*”, soluționarea prezentei cauze depinde în tot de soluția ce se va pronunța cu privire la debitul principal reprezentând impozit pe profit și TVA a cărui soluționare a fost suspendată prin Decizia .X./28.06.2013 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, urmează a se dispune și suspendarea soluționării contestației administrative formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./04.04.2014 prin care au fost calculate accesorii în sumă de **.X. lei** aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./08.11.2012.

Prin urmare, potrivit art. 214 alin.(1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./04.04.2014 emisă de către organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili până la soluționarea definitivă a cauzei privind debitul principal, după epuizarea tuturor căilor de atac, procedura administrativă urmând a fi reluată în condițiile legii, în temeiul art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează: *“Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...] .”*

Referitor la argumentul contestatarii potrivit căruia nu are cunoștință de existența vreunei decizii de impunere cu nr. .X./08.11.2012, organul de soluționare a contestației reține că Decizia de impunere în baza căreia au fost calculate este Decizia de impunere nr.F-MC .X./**26.10.2012**, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili și comunicată contestatarii la data de **08.11.2012**.

Referitor la susținerea contestatarii potrivit căreia debitul fiscal ce face obiectul Deciziei de impunere nr. F_MC .X./2012 a fost suspendat la executarea silită în baza Încheierii de ședință din data de 07.05.2013 având ca obiect contestația la executare și pe cale de consecință în baza acestuia nu se mai pot solicita la plată accesorii aferente.

Se reține că numai pentru creanțele stabilite prin actele administrativ fiscale suspendate în condițiile art. 14 și 15 din Legea Contenciosului administrativ nr. 554/2004 cu modificările și completările ulterioare, organele fiscale nu mai pot calcula accesorii pe toată durata suspendării astfel cum se prevede și în procedura din O.M.E.F. nr.2144/2008 pentru modificarea și

completarea O.M.F.P. nr.1722/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea Sistemului de administrare a creanțelor fiscale, însă pentru creanțele bugetare stabilite prin acte administrativ fiscale a căror executare silită a fost suspendată nu există prevedere legală care să împiedice actualizarea accesoriilor.

2. Referitor la accesoriile în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit, vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și TVA, ANAF prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./04.04.2014 în condițiile în care baza de calcul a acestora a rezultat în urma operării în evidența fiscală a unor înștiințări de stingere comunicate societății dar necontestate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X. din 04.04.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au calculat în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și TVA.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt Declarațiile 100 și 300 enumerate în Anexa la Decizia nr. .X./04.04.2014.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 41 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora **actul administrativ fiscal** este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Baza de calcul a accesoriilor stabilite prin decizia contestată a rezultat în urma operării în evidența fiscală a unor înștiințării privind stingerile creanțelor decembrie 2013 – aprilie 2014 care nu au fost contestate de societate.

Din documentele existente la dosarul cauzei organul de soluționare reține următoarele:

S.C. .X. S.R.L. a declarat în perioada pentru care au fost calculate accesoriile prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./04.04.2014., obligații fiscale reprezentând: impozit pe profit, vărsămintele de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și TVA.

Obligațiile fiscale înregistrate în evidența fiscală au fost stinse din plățile efectuate de contribuabil, societății fiindu-i comunicate înștiințările privind stingerile efectuate.

Organul de soluționare a contestației reține din precizările organelor fiscale din adresa nr. .X./27.08.2015 că societatea **nu a contestat** înștiințările privind stingerea creanțelor fiscale transmise societății urmare a plăților efectuate în perioada pentru care au fost calculate accesoriile, deși avea această posibilitate conform prevederilor art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, unde se stipulează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente, coroborat cu prevederile pct.5.3 din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

“Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art.209 alin.(2) din Codul de procedură fiscală se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art.209 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente”.

De asemenea, potrivit prevederilor **Ordinului nr. 1133/04.08.2008 pentru aprobarea Procedurii de accesare a informațiilor privind stingerea creanțelor fiscale, puse la dispoziția contribuabililor pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală**, contribuabilii pot accesa **oricând**, de pe pagina de internet a ANAF, informațiile cuprinse în înștiințările privind stingerea creanțelor fiscale.

Astfel, în cauză devin incidente prevederile **art.119 alin.(1) și art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată**, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora :

“Art.119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art.120 Dobânzi:

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează

dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor, sub aspectul cotelor aplicate, însumării produselor dintre baza de calcul, cota de accesorii aplicată și numărul de zile pentru care au fost calculate, în temeiul dispozițiilor **art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va **respinge ca neîntemeiată** contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./04.04.2014 pentru suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și TVA.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./04.04.2014, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și TVA.

2. Suspendarea soluționării contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./04.04.2014, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, până la soluționarea definitivă a cauzei privind debitul principal, după epuizarea tuturor căilor de atac, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,
.X.